

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121200125
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121200125.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová v právnej veci navrhovateľky: Bc. C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, Bratislava, IČO: 50 491 300, proti protistrane: E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní protistrany proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 11C/2/2021-14 zo dňa 12. januára 2021, v časti výroku I., v ktorej súd návrhu navrhovateľky vyhovel, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. uložil protistrane povinnosť dočasne nevstupovať do rodinného domu súpisné č. XXX, postavenom na parc. č. 2165/517, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 143 m², evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. M., do právoplatnosti konečného rozhodnutia súdu v konaní vo veci samej. Výrokom II. vo zvyšku sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a výrokom III. navrhovateľke uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia žalobu vo veci samej, v ktorej sa bude v postavení žalobkyne domáhať proti protistrane ako žalovanému obmedzenia užívacieho práva žalovaného k rodinnému domu alebo vylúčenia žalovaného z užívania rodinného domu uvedeného vo výroku I. tohto uznesenia.

2. Súd prvej inštancie uznesenie po citovaní § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. e) a f), § 326 ods. 1 a 2, § 328 1 až 3, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1 a 2, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1, § 333, § 334, § 336 ods. 1 až 4, § zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), § 49 ods. 1 písm. d) a e) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len ZoP), § 146 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), vecne odôvodnil tým, že súd mal z návrhu vrátane príloh osvedčené, že rodinný dom súp. č. XXX v k. ú. M. je zapísaný na LV č. XXXX (č. I. 7) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - navrhovateľky a protistrany. V blokovom konaní evid. č. 12093321 (č. I. 8) bola protistrane uložená pokuta 30 eur za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. e) zák. č. 372/1990 Zb., a to skutok spáchaný dňa 28.12.2020 o 03.00 hod. v M. XXX zavineným konaním: fyzické napadnutie porušením § 49 ods. 1 písm. e) zák. č. 372/1990 Zb., ktorý blok je podpísaný páchatelom priestupku a právoplatný dňom 28.12.2020.

3. Neodkladné opatrenie je vo svojej podstate prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov strán sporu. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Neodkladné opatrenie má svojimi účinkami chrániť pred konaním, ktoré hrozí alebo trvá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. Predpokladom nariadenia

neodkladného opatrenia je teda osvedčenie existencie práva vo veci samej a naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu.

4. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, a že ujma povinného nesmie byť neprímeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana.

5. Súd po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj s prílohami, dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) CSP je prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia, kedy sa protistrane, ktorá je dôvodne podozrivá z násillia proti navrhovateľovi neodkladného opatrenia, uloží povinnosť dočasne nevstupovať do domu alebo bytu, v ktorom býva navrhovateľ. V prejednávanej veci súd považoval násillie protistrany voči navrhovateľke za osvedčené predloženým blokom na pokutu, z ktorého vyplýva spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) ZoP, a to tým, že dňa 28.12.2020 protistrana úmyselne narušila občianske spolunažívanie fyzickým napadnutím, a takéhoto konania sa dopustila na blízkej osobe. Súd dodáva, že ostatné tvrdenia navrhovateľky v návrhu ostali len v rovine jej subjektívnych tvrdení, keďže neboli ničím osvedčené.

6. Z vyššie uvedeného právoplatne skončeného blokového konania o priestupku dostatočne vyplýva záver, že protistrana je dôvodne podozrivá z násillia voči navrhovateľke, keď v bloku (podpísanom protistranou) sa ako podstata skutku uvádza fyzické napadnutie, ktoré je nepochybne možné len s použitím násillia. Civilný sporový poriadok pritom nekvantifikuje násillie (jeho intenzitu alebo frekvenciu), ktoré sa vyžaduje pre vydanie neodkladného opatrenia, keďže zmyslom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP je nepochybne zabrániť práve stupňovaniu sa násillia, ktoré by mohlo mať fatálne následky.

7. Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu v danom štádiu súd zhodnotil situáciu ako dôvod na dočasné obmedzenie protistrany vo vstupe do spoločného rodinného domu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, čím sa poskytuje navrhovateľke dočasná ochrana pred prípadným ďalším násillím zo strany protistrany a umožňuje sa jej pokojné bývanie spolu s maloletými deťmi v spoločnom rodinnom dome. Súd preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia povinnosti protistrane dočasne nevstupovať do rodinného domu vyhovel vo výroku I. tohto uznesenia.

8. Nová právna úprava upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Ak teda súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, pričom súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

9. Dlhodobejšie vylúčenie spoluvlastníka z užívania spoločnej veci (§ 146 ods. 2 OZ) je krajným, výnimočným riešením. Na to, aby bolo možné dlhodobo (nie neodkladným opatrením) obmedziť, či vylúčiť druhého manžela z užívania domu, či bytu, musia byť splnené nasledovné podmienky: fyzické alebo psychické násillie alebo hrozba takéhoto násillia a neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia v spoločnom dome či byte. Násillie nemusí vykazovať znaky trestného činu, postačí ak pôjde o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Pri neznesiteľnosti ďalšieho spolužitia ide o prípady, keď ďalšie spolužitie manželov nemožno zniesť, strpieť a vydržať. Medzi násillím a neznesiteľnosťou ďalšieho spolužitia musí byť daná príčinná súvislosť. Je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že neodkladné opatrenie sa vydáva len na základe osvedčených skutočností a bez vyjadrenia protistrany. Hoci právna úprava v Civilnom sporovom poriadku upúšťa od doterajšej koncepcie nutnej predbežnosti poskytovanej ochrany (t.j. po nariadení neodkladného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej), nie

je možné ju aplikovať bezvýhradne. Podľa názoru súdu je vylúčené, aby súd bez možnosti protistrany sa vyjadriť a predložiť vlastné dôkazy (čo je z charakteru konania o neodkladnom opatrení vylúčené) zasiahol do ústavného práva protistrany vlastníť majetok (čl. 20 ÚSR) v zmysle časovo neobmedzeného vylúčenia protistrany v užívaní predmetu svojho vlastníctva (§ 123 OZ). Aplikácia § 146 ods. 2 OZ nie je možná v rámci tohto konania o neodkladnom opatrení, ale iba v konaní vo veci samej po riadne vykonanom dokazovaní. Z uvedeného vyplýva, že hoci súd videl dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia zákazu vstupu protistrany do rodinného domu, považoval za potrebné ho časovo obmedziť len na obdobie do právoplatného skončenia konania vo veci samej (či už procesným rozhodnutím alebo rozhodnutím vo veci samej). Súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľky, že týmto neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi navrhovateľkou a protistranou, a preto súd návrh vo zvyšku (t. č. v časti časového neobmedzenia neodkladného opatrenia) ako nedôvodný vo výroku II. tohto uznesenia zamietol.

10. Keďže navrhovateľka podala iba návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda žalobu vo veci samej nepodala a podľa názoru súdu týmto neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd v súlade s § 336 ods. 1 CSP vo výroku III. tohto uznesenia uložil navrhovateľke povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o neodkladnom opatrení žalobu vo veci samej, v ktorej sa bude v postavení žalobkyne domáhať proti protistrane ako žalovanému obmedzenia/vylúčenia žalovaného z užívania rodinného domu. Súd dodáva, že týmto neodkladným opatrením žiadnym spôsobom neprejudikuje úspešnosť alebo neúspešnosť podanej žaloby. Na vydanie neodkladného opatrenia postačuje, aby sa právo navrhovateľky, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana, javilo aspoň ako osvedčené, t.j. nie úplne vylúčené, čo v tomto prípade splnené bolo. Nariadené neodkladné opatrenie nie je pritom neprimeraným zásahom do práv protistrany, pretože má len dočasný charakter a nemení sa ním podstata vecného práva protistrany, pričom nariadením tohto neodkladného opatrenia sa nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch navrhovateľky a protistrany.

11. O náhrade trov tohto konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej (ak navrhovateľka podá žalobu vo veci samej) alebo v uznesení, ktorým sa uznesenie o neodkladnom opatrení zruší (ak navrhovateľka žalobu v lehote nepodá).

12. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie voči výroku I., v ktorom súd uložil protistrane povinnosť dočasne nevstupovať do rodinného domu bližšie špecifikovaného vo výroku uznesenia, podala odvolanie protistrana. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe podaného návrhu k záveru, že vzhľadom na hrozbu zo strany manžela navrhovateľky a otca maloletých detí a vážnu obavu navrhovateľky o zdravie a život seba a aj maloletých detí, je manžel povinný sa vysťahovať zo spoločnej domácnosti, aj napriek tomu, že nikdy takéto správanie nebolo predmetom oznámenia. Sama navrhovateľka hovorí o nezhodách od začiatku manželstva, teda o žiadnom násilí zo strany protistrany a navyše aj po podaní tohto návrhu na súd sa navrhovateľka s protistranou ako s manželom stýka a hlavne maloleté deti sú v stálom kontakte s otcom.

13. Ak by boli pravdivé tvrdenia navrhovateľky, v prvom rade by podala návrh na zákaz styku otca s maloletými deťmi, čo však neurobila a navrhovateľka nemá problém deti otcovi nechať. Jediným podkladom pre rozhodnutie súdu bola bloková pokuta, ktorá bola protistrane udelená 28.12.2020 ako dôsledok nezhôd účastníkov konania pri výchove detí a navrhovateľka priznala, že tento incident vyprovokovala ona. Skutočnosti uvádzané navrhovateľkou sú vykonštruované, účelovo podané, s jediným cieľom a to získať dom pre seba. Konflikty medzi účastníkmi pretrvávajú dlhšiu dobu a protistrana zdôrazňuje, že vždy išlo o vzájomné konflikty manželov, nikdy nie o násilie. Súd prvej inštancie si osvojil argumenty navrhovateľky bez toho, aby sa protistrana mala možnosť vyjadriť, súd prvej inštancie sa nedostatočne oboznámil so skutočným stavom veci, na základe ktorého vydal rozhodnutie, ktoré tak nie je objektívne, spravodlivé a bez prihliadnutia na najlepší záujem maloletých detí, ktoré zo dňa na deň zostali bez otca, ktorý sa o nich denne staral a trávil s nimi všetok svoj voľný čas. Deťom môže toto rozhodnutie súdu ublížiť, nakoľko boli zvyknuté na stálu prítomnosť otca.

14. Navrhovateľka je však pod silným vplyvom svojich rodičov a brata, nechráni záujmy detí, ale svoje vlastné záujmy. Všetci majú záujem na tom, aby nehnuteľnosť patrila navrhovateľke, preto vykonštruovali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a protistranu vykreslili ako tyrana a úchylného otca, ktorý nemá záujem zotrvať v manželstve. Proti takémuto obvineniu sa bude protistrana brániť a hlavne bude

bojovať o svoje deti, ktoré úprimne miluje ako ich otec a urobí všetko preto, aby boli šťastné. To bol aj dôvod, prečo protistrana opustila spoločnú domácnosť. Nechcela, aby boli deti svedkom konfliktov a útokov, ktoré boli verbálne a boli vzájomné. Za násilie a strach o život a zdravie nemožno považovať to, že otec bol na deti prísnejší ako navrhovateľka, bol si istý, že deti potrebujú disciplínu a zdravé návyky, čo navrhovateľka nepreferovala a v tomto mala podporu celej svojej rodiny. Ak navrhovateľku niekedy upozornil na nedbanlivosť v domácnosti, bolo to len v záujme bezpečnosti ich detí, čo si aj navrhovateľka priznala a často protistranu vyzvala, aby s deťmi spravil poriadok, keď už navrhovateľku nepočúvali. Časté návštevy navrhovateľky u svojich rodičov nedokazujú nevhodné správanie zo strany protistrany (dokonca hrozbu násillia), ale ich dôvodom bolo to, že protistrana dokončovala stavbu domu a navrhovateľka vtedy trávila čas spolu s deťmi na záhrade svojich rodičov. Navrhovateľka sa na stavbe domu nepodieľala a nepomáhali ani jej rodičia, ani brat. Nie je pravdou ani tvrdenie navrhovateľky, že má vážne psychické a zdravotné problémy, ako aj tvrdenie, že deti majú zdravotné problémy v dôsledku násilného správania otca. Protistrana trpí dvoma dedičnými ochoreniami, napriek tomu, že je abstinent a nefajčiar. Manželstvu účastníkov najviac ubližovalo to, že na navrhovateľku mali silný vplyv jej rodičia a tí protistranu nikdy nepovažovali za vhodného partnera pre svoju dcéru a stránil sa aj kontaktov s rodičmi protistrany. Najviac protistrane prekážalo, že navrhovateľka sa často bavila s rodičmi o ich intímnom živote, čo protistrana veľakrát vyrozumela z komunikácie s matkou navrhovateľky. Ak by teda bola pravda, že sa protistrana správa dlhodobo k navrhovateľke ako tyran a násilník a ona má vážnu obavu o svoje zdravie a zdravie ich detí, nedošlo by k podaniu tohto návrhu až po tom, ako protistrana navrhla manželke rozvod manželstva pre časté vzájomné konflikty, ktoré boli dôsledkom neustáleho zasahovania rodičov navrhovateľky do ich manželstva. Na základe uvedeného protistrana navrhla, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie, alebo aby ho zmenil a návrh navrhovateľky zamietol.

15. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že trvá na všetkých svojich doterajších vyjadreniach uvedených v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Odvolanie protistrany považuje za nepravdivú a nepreukázanú obranu. Navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva, a tiež návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v zmysle ktorého sa domáha aj zverenia maloletých detí do starostlivosti navrhovateľky, matky. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobcu nie sú pravdivé a ani overené. Navrhovateľka poprela tvrdenia protistrany, že by v rámci rozhodovania manželských sporov do komunikácie zapájala svojich rodičov či brata. Nepriemerné a agresívne správanie si všimla nielen celá rodina žalobcu, ale aj susedia, ktorí sú v bezprostrednej blízkosti rodinného domu. Návrh navrhovateľky nie je v žiadnom rozsahu vykonštruovaný, zachytáva reálny priebeh domáceho života navrhovateľky s deťmi za prítomnosti protistrany. Agresívne správanie protistrany prerastá do nenávisťi aj v dôsledku hrubého a neúctivého správania protistrany k navrhovateľke a ich deťom. Navrhovateľka od vydania neodkladného opatrenia býva v dome spolu s deťmi, protistrana síce nevchádza do domu, ale sa zdržiava pred domom často aj niekoľko hodín a pozoruje navrhovateľku a celú rodinu cez bezpečnostné kamery. Navrhovateľka má obavy o svoju bezpečnosť a rovnako bezpečnosť svojich detí. Z uvedeného dôvodu navrhla uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že protistrana použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie protistrany nie je dôvodné.

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosť osvedčenú obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty účastníkov konania použité v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci neodkladné opatrenie, ktorým sa dočasne, do rozhodnutia vo veci samej, ukladá povinnosť nevstupovať do rodinného domu bližšie špecifikovanom v rozhodnutí súdu prvej inštancie.

18. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

19. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

21. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej.

22. Navrhovateľka sa návrhom domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd protistrane, jej manželovi uložil povinnosť nevstupovať do rodinného domu, patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (bližšie v návrhu špecifikovanom v súlade s listom vlastníctva). Navrhovateľka v návrhu všeobecne, bez opísania konkrétnych situácií (uvedením kedy sa stali, za akých okolností sa stali, ako agresívne a nevhodne sa protistrana správala) tvrdila, že v ich domácnosti dochádza dlhodobo k nezhodám, protistrana sa navrhovateľke opakovane vyhráža a fyzicky ju napáda, pričom takéto konanie sa stupňuje. Navrhovateľka je neustále od uzavretia manželstva pod veľkým psychickým stresom, protistrana vyvoláva bezdôvodné hádky a fyzicky napadá navrhovateľku pred deťmi. V spoločnej domácnosti sa agresívne konanie protistrany prejavuje v neustálej kontrole nad bežným chodom domácnosti podľa predstáv protistrany. Jedinou konkrétnou udalosťou, ktorá je uvedená v návrhu, je napadnutie navrhovateľky 28.12.2020, ktorú navrhovateľka aj osvedčila záznamom o udelení poriadkovej pokuty príslušného oddelenia PZ pod č. 12093321. Po tejto skúsenosti navrhovateľka nevie, čo môže od protistrany očakávať, obáva sa jeho stupňujúcej agresivity. Správanie protistrany spôsobuje navrhovateľke psychické problémy, stresuje ju, bojí sa, čo sa následne odráža aj na zdraví.

23. Súd prvej inštancie návrhu navrhovateľky čiastočne vyhovel a uložil protistrane povinnosť nevstupovať do spoločného rodinného domu do rozhodnutia vo veci samej a zároveň navrhovateľke uložil povinnosť podať návrh vo veci samej, v ktorej sa bude v postavení žalobkyne domáhať proti protistrane ako žalovanému obmedzenia užívacieho práva žalovaného k rodinnému domu alebo vylúčenia žalovaného z užívania rodinného domu.

24. Protistrana v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie vydal neodkladné opatrenie predčasne, bez zistenia skutočného stavu veci, bez toho, aby sa mala protistrana možnosť vyjadriť k návrhu. Tvrdenia navrhovateľky považovala protistrana za vykonštruované, s úmyslom získať rodinný dom len pre seba, zároveň nespochybňovala tvrdenie, že k nedorozumeniam, hádkam, incidentom dochádzalo počas manželstva, ale s tým rozdielom, že obaja účastníci mali podiel na takejto situácii a nebola to výlučne protistrana, ktorá by bola zodpovedná za vzniknutú situáciu. Protistrana v odvolaní poprela akékoľvek násillie voči navrhovateľke, išlo len o verbálne útoky a hádky, pričom tieto boli vzájomné. Incident dňa 28.12.2020 považovala protistrana za vyprovokovaný navrhovateľkou. Skutočnosť, že protistrana nemá násillnícku povahu potvrdzuje fakt, že navrhovateľka ponecháva deti v starostlivosti protistrany.

25. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne uzavrel, že považoval násillie protistrany voči navrhovateľke za osvedčené predloženým blokom na pokutu, z ktorého vyplýva spáchanie priestupku protistrany proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) ZoP, a to tým, že dňa 28.12.2020 protistrana úmyselne narušila občianske spolunažívanie fyzickým napadnutím, a takéhoto konania sa dopustila na blízkej osobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu Civilný sporový poriadok nekvantifikuje násillie (jeho intenzitu alebo frekvenciu), ktoré sa vyžaduje pre vydanie neodkladného opatrenia, t.j. nemožno vylúčiť, že by bol súd oprávnený vyhovieť návrhu na neodkladné opatrenie aj keď by išlo o jediný preukázaný (osvedčený) fyzický útok s použitím násillia. Na jednej strane je potrebné zohľadniť fakt, že pri útokoch v manželstve zvyčajne nebývajú svedkovia a je ich ťažké preukazovať, ale na druhej strane je potrebné zachovať istú dávku opatrnosti pri rozhodovaní, pretože môže ísť o vykonštruované obvinenia smerujúcim k istému cieľu (napr. obmedzeniu rodičovských práv). Keďže zmyslom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP je nepochybne zabrániť stupňovaniu sa násillia, ktoré by mohlo mať fatálne následky, čo tiež konštatoval súd prvej inštancie, bol nevyhnutný okamžitý zásah súdu vydaním neodkladného opatrenia, dočasne do rozhodnutia vo veci samej. Ostatné tvrdenia navrhovateľka žiadnym spôsobom neosvedčila (súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že obeť násillia často disponujú lekáorskými správami, trestnými oznámeniami, zápisnicami o privolaní polície k domácejmu násilliu, prípadne rozhodnutiami polície o vykázaní násillníka zo spoločnej domácnosti) a tieto budú predmetom dokazovania vo veci samej. Nie je preto opodstatnené tvrdenie protistrany v odvolaní, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tvrdeniach navrhovateľky v

podanom návrhu, ktoré si osvojil. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie návrhu vyhovel „len“ z dôvodu jediného osvedčeného konfliktu s použitím násillia dňa 28.12.2020.

26. Protistrana síce nesúhlasí s obmedzením, ktoré jej vyplýva z vydaného neodkladného opatrenia, na druhej strane v odvolaní sama konštatuje, že pre neustále konflikty a napätú situáciu opustila spoločnú domácnosť hlavne z dôvodu, aby deti nemuseli byť svedkami negatívnych udalostí, ktoré môžu mať negatívny vplyv na ich zdravie a ďalší vývoj. Aj keď uvedené tvrdenia protistrany nepotvrdzujú násillie v rodine účastníkov konania, situáciu je z uvedeného dôvodu možné považovať za vážnu, eskaláciu napätia s možným použitím násillia pri útokoch za veľmi pravdepodobnú a aj preto bol nevyhnutný okamžitý zásah súdu, s cieľom predísť fatálnym následkom fyzických útokov.

27. Odvolací súd nepovažoval ďalšie tvrdenia protistrany vyjadrené v odvolaní za relevantné z právneho hľadiska. Súd prvej inštancie bol oprávnený vydať neodkladné opatrenie aj bez vyjadrenia protistrany, pretože mu to umožňuje § 329 ods. 1 CSP. Pokiaľ protistrana argumentuje jej dobrým vzťahom s maloletými deťmi a stretávaním sa s nimi aj po vydaní neodkladného opatrenia, je potrebné konštatovať, že v tomto konaní súdy neposudzujú práva a povinnosti protistrany ako otca. Vzájomné vzťahy otca a detí sú predmetom konania úpravy práv rodičov do rozvodu a rovnako sú súčasťou konania o rozvod manželstva. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že mu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že aj keď vzťahy medzi manželmi navzájom sú komplikované, vzťahy medzi otcom a deťmi môžu byť dobré, pretože deti majú radi rovnako oboch rodičov a zvyčajne nedávajú rodičovi podnety pre nevhodné správanie. Je od protistrany rozumné, že v záujme zachovania dobrých vzťahov s deťmi opustila spoločnú domácnosť, pretože je všeobecne známe, že účasť detí pri konfliktoch medzi rodičmi negatívne ovplyvňuje ich zdravotný stav a duševný rozvoj.

28. S prihliadnutím k vyššie uvedenej argumentácii odvolací súd napadnuté uznesenie s použitím § 387 CSP ako vecne správne potvrdil.

29. O náhrade trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej (ak navrhovateľka podá žalobu vo veci samej) alebo v uznesení, ktorým sa uznesenie o neodkladnom opatrení zruší (ak navrhovateľka žalobu v lehote nepodá), v súlade s § 262 ods. 1 CSP.

30. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).